

De Wiinsler, som vi have havt her i de foregaaende Aar under den foregaaende Regjering, det Maadehold, hvormed vi have holdt os under en saadan for vort Sindsdelag opværende Tilstand, synes mig for tjente, at man, for man fordrede vort Samtykke til disse Forandringer i Grundloven, først havde ophævet den oftnævnte Forordning, ligesom ogsaa den ved denne oprettede Institution derved vilde være bortfalden. Jeg vil gjerne indrømme, — og det antager jeg for givet, — at det kan være de høitærede Mini- stre, med hvem vi staae i god Forstaaelse, at det kan være disse Hædersmænd vanskeligt at faae nogen Forandring i den Retning, som jeg her har tilladt mig at antyde, men jeg kan paa den anden Side ikke indsee, hvorledes det kan være muligt for Rigsdagen, navnlig for dens ene Afdeling, naar Spørgsmaalet atter maatte komme paa Bane om Tiltale imod det afgaaede Ministerium, da med usvækket Kraft og paa lovlig Maade at kunne sætte det nævnte Ministerium under Tiltale. Det vilde i alt Fald, om det ogsaa lod sig gjøre, vistnok have mange Vanskeligheder. Dertil kommer, at hvis en Vending i vore Tilstande foregaaer, vil det være meget vanskeligt for Rigsdagen, naar den anden Gang skal functionere disse Forandringer, som her foreslaaes, da at bortrafson- nere de Grunde, man her har anført for deres Vedtagelse, thi man vil da sige: „Ja, vi have et Præcedens for os, Rigsdagen har i sin Heelhed i to ordinaire Møder vedtaget Foran- dringerne; sølgelig maa man antage, at den vel har overveiet det Skridt, den dengang gjorde. Jeg vil ogsaa villigt indrømme, at man, naar man stemmer imod dette Forslag, derved vil udhale Tiden, men det, som staaer for mit Blik, — den velgrundede Frygt, jeg yttrede, gjor Udslaget for min Stemmegivning,

og jeg skal idag ligesom sidst holde fast ved at stemme Nei. Under den forrige Behandling af Sagen er det yttret af en æret Landsstings- mand, den 4de for 10de Kreds (Lehmann), at naar man havde stemt for denne Sag eensgang for, og naar man tillige havde stemt for den Adresse, som blev vedtagen i sidste Rigsdags- møde, da maatte det, hvis man forresten vilde vedligeholde sit Rygte for politisk Paalidelig- hed, ogsaa være givet, at man maatte stemme for Sagen idag, da den ikke endnu var paa sit afgjørende Punkt.

Det er af forskjellige Grunde, man kommer til at stemme enten for eller imod en Sag, og jeg tør for mit Vedkommende fralægge mig enhverformhelst Betydning for politisk Upaa- lidelighed; thi jeg har ved Sagens Behand- ling, første Gang den var for her, motiveret mit Ja derved, at jeg vilde give det under den bestemte Forudsætning, at Regjeringen vilde fremlægge et Udkast til den Fællesforsatning, vi kunde vente, førend Grundlovsindskrænknin- gen skeete. Jeg har ogsaa at retfærdiggjøre mig med Hensyn til den i sidste Session ved- tagne Adresse. Mit Ja blev ikke motiveret, da jeg fandt, at Sagen stod saa smukt, efter at en æret Landsstingsmand, som ikke er her til- stede, havde talt, saa at jeg ikke vilde fordærve Situationen; men det er ganske vist, at jeg ikke vilde stemme Nei, alene paa Grund af den Blønst af Mistillid, der fandtes i Adres- sen, og slet ikke af nogen anden Grund. Jeg vilde i alt Fald ogsaa ansee mig bunden til Forslaget, som det nu foreligger, naar jeg havde en fuldkommen Sikkerhed for, at der for den næste Forsamling, der kommer sammen, blev forelagt et Udkast til en Fællesforsatning, der i Gæt og Alt kunde siges at være Indholdet af den nu gjældende Grundlov.